

Lustr nebo můra

Bokomara

Ami

G

Ami

1. Měl sedmnáctou desítku a žízeň pořád rostla

G

E7

a podobal se těžítku, jak seděl, čuměl do skla,

Ami

G

E7

ani si nebyl ulevit, měl s sebou asi pleny,

Ami

G Emi

Ami G Ami

za celej večer neřek' nic, jen šilhal do té pěny.

2. Seděl jsem rovnou naproti, už zůstali jsme sami,

jen pingl se sklem rachotí, a u baru dvě dámy,

pak najednou, když vytáhnul osmnáctýho bůra,

řek': "Chlapče, máš dvě možnosti: bejt lustr nebo můra."

3. Tak nevím, je to Sokrates anebo místní kretén,

kdyby řek' třeba "chcípl pes" nebo "je teplej květen",

dopil poslední sklenici, pak vstal a říká, že jde,

Ami

G

Ami

a dal se stezkou k silnici, co ke hřbitovu vede,

Ami

G

Emi Ami

a dal se stezkou k silnici, co ke hřbitovu vede.

4. To jsem ho viděl naposled, jak zmizel u hřbitova,

jen pár dnů se mi vrací zpět ta jeho zvláštní slova,

pak zapomněl jsem, jak šel čas a utek' řákej pátek,

[: napad' sníh, přišel listopad, kdy míval táta svátek. :]

5. Tak bloumám ztichlým hřbitovem v ruce s tím keřem růží

a najednou, no čert to vem, všude mám husí kůži,

tam pomník stál, jen spadaná na něm ze stromů kůra,

jméno [: a nápis: "Máš dvě možnosti: bejt lustr nebo můra."

:]